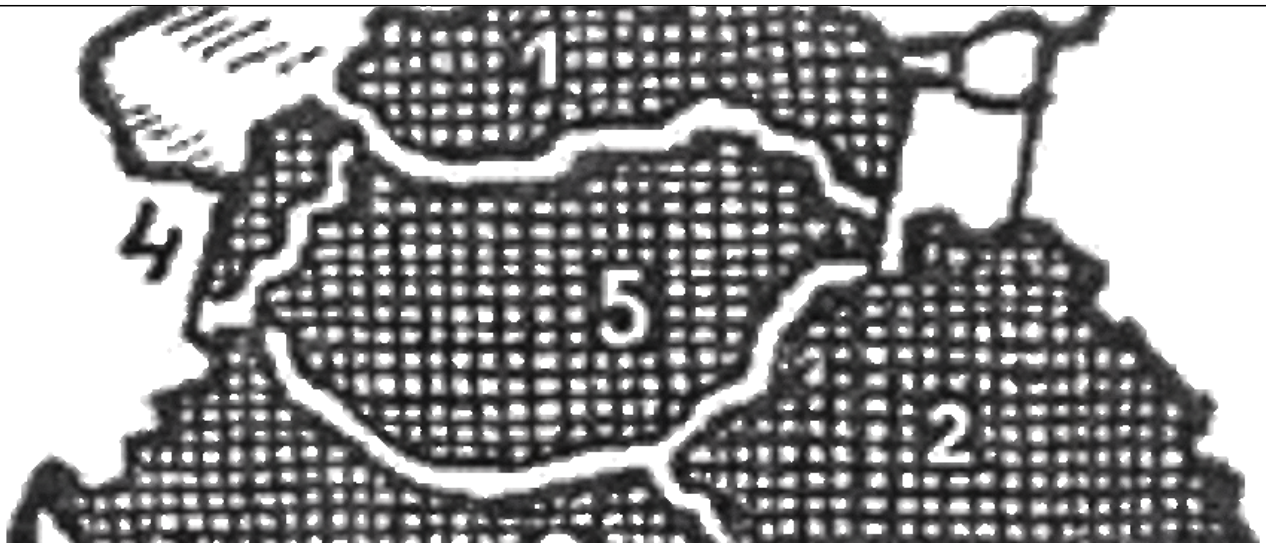

Területi veszteségeink

2009 június 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Megjelentek az ill? megemlékezések Trianonról, én maradtam ki. Pedig csak magamba szálltam, és átgondoltam mindazokat a történelmi tényeket, amelyeket részben tanítanak, részben tagadnak, részben elhallgatnak a fizetett történészek, és ismét csak oda jutottam: Trianonban súlyos, de nem az els? és nem a legsúlyosabb veszteség érte kultúránkat.

Minden iskolai történelemkönyvünkben ott van a török megjelenésekor, a középkor végén érvényes déli magyar határ. Úgy hívják, déli végvárvonal. Az pedig kérem Temesvártól Klisszáig, egy délnyugati vonal mentén húzódott. Például Nándorfejérvár, Jajca a máig ismert pontjai. Klissza pedig az Adria partján, a mostani Dalmácia alsó csücskénél feküdt, és óvta Budát évszázadokon keresztül. És amit itt érdemes átgondolni: védelmi vonalat normális hatalom nem épít idegen területen. Azt idegen hatalom el sem t?rné. A középkori Magyarországban pedig nem éltek nemzetiségek, eltekintve természetesen a hivatásrend-szer?en él? böszörmény és burkus, mit tudom én milyen keresked?kt?l, akik régi szokás szerint nagyvárosok körül tömörültek. Klissza és Jajca alatt, a mez?kön nyilvánvalóan Sipeki és Takács bácsi nógatta ökreit, akár tetszik ez a megfogalmazás, akár nem.

Ez Trianontól visszaszámolva a -1. területi veszteségünk.

A svájci Anniviers folyó völgyének lakossága máig hunnak tartja magát, s?t éltetik sajátosan magyaros család- és helyneveiket. Salamin nev? családot ismerhetünk Budapesten és Svájcban is, holott ?k egymást nem ismerik (azt hiszem). Hunok ott létére az a magyarázat, mást még nemigen hallottam, hogy a katalánmezei csata után a fejvesztetten menekül? Atilla seregér?l leszakadt egy alegység (bocsánat, horda,) és felmenekült az akkoriban elzárt völgybe. Ott valamiképpen elszaporodtak, nyilván vezetéklovakon vezetékfeleségeket hurcoltak magukkal, mert hogy a rájuk dühösen vadászó helybeliek néhány év eltelte után hozzájuk adták lányaikat, felejtsük el. A nyugati fehér ember nem kifejezetten megbocsátó karakter.

Atilla köztudottan hódoltatta Európát. Hogy Katalánmez?n bármi nehézsége lehetett, nyugodtan felejtsük el. Akinek ez ma nehézséget okoz, gondolja át a következ? esztend?, a 453-ik eseményeit: Itália gatyába rázása, a pápa esdeklése, mindeközben a kataláni ellenfél, Aetius egyszer?en elt?nik. És most jusson eszünkbe a svájci hunok létezése. A hadi viszonyokból kényszerít?en következik, hogy a kor Európájában bármely hun katonának szabad mozgása volt, akkor ugyan már nem mindenhol és mindenkor, de igenis: jellemz?en! A hun katonának, seregének elsöpr? gy?zelmei után nem kellett menekülnie, és ha az Anniviers völgyében óhajtott lakni, akkor ott lakott. Saját jószántából. Akár már jóval korábban is.

Továbbá a bajor nemzet eredetét illet?en keverék népnek tartják ?ket, jelent?s avar összetev?vel. Hogy avar, magyar, hun ugyanazt jelentette a középkorban, azt leírták a középkorban, nem egyszer.

Valamint Illig és Weissgerber (Magyarok a kitalált középkorban, Allprint, 2003, 94. old) közöl egy középkori Párizsi plébániai jegyzéket, amely valami nyolc nemzetet nevez meg, mint Párizs lakosságát. Természetesen ott voltak a hunok is.

Ez Trianontól visszaszámolva a -2. területi veszteségünk.

Amikor az Árpád nev? türk király bevonult a Kárpát-medencébe, már jóval többen éltünk itt, mint Árpád 350-500 ezerre tehet? kísérete. Hogy Árpád mekkora hatalom lehetett, azt ma elképzelni sem tudjuk. Eredeti székhelyére utal talán, hogy szent Koronánkon egy hold-ábrázolás vízszintesen fekv? karélyt mutat, az pedig t?lünk jóval délebbre látszik így. Óvatosan utalok még arra, amit úr Jézus szólt egy helyen: „Teljességgel ne esküdjél… se Jeruzsálemre, mert a nagy Király városa;” (Máté 5. 34-35) Hoppá, hát nem az (akkoriban periférikus jelent?ség?) zsidóság városa? Nem az éppen odaérkezett római er?k városa? Akkor ki lehet az a nagy király, akit az úr a legfontosabb értékek között említ? Két dolog biztos:

1) hatalma a Kárpát-medencére is érvényesült, a mi urunk is volt.
2) Az állítólagos honfoglalásunkkal nagyjából egy id?ben írta át a bizánci levéltárat bizonyos Konstantin társcsászár. Attól kezdve nem tudhatjuk, mekkora és milyen adatmennyiség hiányzik a térség történetírásából. Hiányból pedig nem lehet bizonyítani semmit.

Ez Trianontól visszaszámolva a -3. nagy területi veszteségünk.

Pogány István

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló